

Nedjelja, 26.12.2010.g.

U ova dva blagdanska dana doživio sam nekoliko prekrasnih situacija koje su mi potvrdile koja je snaga Božića i snaga molitve a i susreo sam se prvi puta s jednom osobom koja intenzivno razmišlja o tome kuda će nakon smrti, u raj ili pakao.

Jedna meni jako draga osoba bila je na misi "polnoćki" u našoj crkvi. A crkva je, kao i obično bila prepuna. Ja sam sa suprugom došao skoro sat vremena prije kako bi smo si našli mjesto za sjesti. Poslije mise, ta draga osoba, koja baš i ne hoda puno u crkvu, kazala mi je da joj je župnikova propovijed bila prekrasna, da su joj tokom mise nekoliko puta zasuzile oči, a da je tokom propovijedi čak i malo zaplakala. O KAKO SAM BIO SRETAN! Rekao sam toj osobi da je to velika milost, da je na Božićnoj misi, na propovjedi, zaplakala. DA

JU
TO
GOSPODIN
ZOVE.

A što se tiče župnika, po meni je njegov najveći dar, koji je dobio od Gospodina, upravo dar propovijedanja. A za tu dragu osobu ja se svakodnevno molim i Gospodin me nagradio za moje ustrajne molitve time što je ta osoba došla na božićnu misu i proplakala za vrijeme mise.

KOJE
LI
MILOSTI!

Drugi lijepi događaj dogodio mi se isto na toj misi. Na misu je došla, što inače vrlo rijetko čini radi svoje bolesti, druga jedna meni draga osoba. Nisam ju točno ni vidio ali sam poslije mise čuo da je bila. A TO JE OSOBA ZA ČIJE OBRAĆENJE I OZDRAVLJENJE VEĆ DESETAK DANA SVAKU VEČER MOLIM

"Kronicu

Božjeg

milosrđa". A ona je sada, za Božić, došla na misu i to na "polnoćku". SLAVA I HVALA
MOJEM GOSPODINU!

Pošto sam se naučio da u vjeri ništa nije slučajno, onda sam prepoznao to da me Gospodin nagradio za Božić sa dva dara gdje mi je pokazao kako moje molitve nisu uzaludne te mi je samo dao dodatnu snagu da nastavim s molitvama za te osobe. Dobro, ja sam i tako odlučio za njih svakodnevno moliti, taj čas dok budem osjećao potrebu da za njih molim. No, kada vidite da vam Gospodin uslišava molitve, bez obzira što molite s vjerom da će sigurno biti uslišane, OND

A VA

M

JE

LIJEPO

U

DUŠI.

Jer ja sam samo čovjek, istina, ja vjerujem kada molim, ali nikada nisam siguran koliko ću dugo morati moliti. A Gospodin, kao da to zna, pa mi, kao maratoncu koji kraj ceste, dok trči, uzima flaše s vodom da se osvježi, s vremena na vrijeme pokaže da sam na pravom putu i da samo trebam nastaviti moliti.

O HVALA TI MOJ GOSPODINE!